

СТРАТЕГІЧНЕ УПРАВЛІННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЮ БАНКІВСЬКОЇ УСТАНОВИ

Студ. Марценюк М.М.
Наук. керівник проф. Ковальчук С.В.
Хмельницький національний університет

Концепція стратегічного управління довела свою життєздатність і в умовах вітчизняного ринку банківських послуг: найбільш конкурентоспроможними серед українських банків на сьогодні є ті, які в своєму розвитку дотримуються чіткої стратегії та приділяють значну увагу її формуванню і коригуванню відповідно до зміни умов оточення.

Найважливішим етапом стратегічного управління є процес стратегічного аналізу, який у загальному вигляді полягає у вивченні факторів внутрішнього та зовнішнього середовища банку. Найбільш поширеними серед моделей аналізу є SWOT-аналіз, а також матриці BCG, McKinsey/GE, Arthur D. Little та Shell/DPM.

Під конкурентоспроможністю банку слід розуміти спроможність банку ефективно використовувати наявні конкурентні можливості та здобувати нові конкурентні переваги з урахуванням потенційних і реальних загроз зовнішнього середовища з метою максимального задоволення потреб клієнтів і стратегічного зростання банківської установи, у тому числі за рахунок пропозиції принципово нових продуктів і послуг.

Конкурентоспроможність банківської установи ґрунтується на стратегічному підході, виходячи одночасно з необхідності збалансування цілей прибутковості діяльності та забезпечення високого рівня надійності банку, і включає наступні етапи:

- діагностика умов і чинників діяльності відбувається за рахунок глибокого аналізу внутрішніх і зовнішніх компонент конкурентоспроможності банку;
- вибір стратегічної мети функціонування банку здійснюється з урахуванням оцінки внутрішніх можливостей банку та тенденцій розвитку зовнішнього середовища;
- при виборі конкурентної стратегії банку перевага надається стратегічній альтернативі, що дозволяє раціонально використовувати наявні ресурси та можливості, забезпечуючи при цьому одночасно досягнення оптимуму між рівнем прибутковості, фінансової стійкості та управління ризиками;
- розробка планів і програм реалізації стратегії управління конкурентоспроможністю банку для профільюючих сфер і їх практичне втілення відбувається на тактичному рівні;
- оцінка ефективності конкурентної стратегії банку здійснюється як у цілому по установі, так і частково за кількісними і якісними показниками відповідно до функціонального напрямку;
- на підставі оцінки результатів попереднього етапу менеджмент банку робить висновок щодо досягнення стратегічних цілей управління конкурентоспроможністю комерційного банку, приймає рішення щодо продовження обраної стратегії чи необхідності внесення коректив у стратегічні цілі банку і його тактичну діяльність.

Таким чином, слід відзначити, що забезпечення високого рівня конкурентоспроможності комерційного банку за умов зростання інтенсивності конкуренції між банками та іншими фінансовими і не фінансовими установами можливе лише за умови розробки відповідної стратегії, створення динамічної системи комплексного управління конкурентним потенціалом, координуючи відповідним чином тактичні дії банківської установи. Функціонуючи в умовах невизначеності та нестабільності, для вітчизняного банку видається особливо актуальним у контексті запропонованої системи звернути посилену увагу на якість і достовірність прогнозів, особливо макроекономічних, а також на розвиток таких характеристик, як динамічність і реактивність установи, тобто здатність швидко адаптуватися та реагувати на імпульси ринку адекватними змінами в структурі, фінансових ресурсах, здібностях персоналу, з метою досягнення стабільної конкурентоспроможності